

תת"ע 1523/08/17 - מדינת ישראל נגד אביהו טובלי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

27 דצמבר 2017

תת"ע 1523-08-17 מדינת ישראל נ' טובלי
דו"ח תעבורה 14112604427

לפני כבוד השופטת רונה פרסון
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אביהו טובלי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד הגב' לימור טברו

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 26.09.17 לאחר שהמבקש לא התייצב לדיון וזאת חרף אישור המסירה המעיד על כך כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש.

כתב האישום מייחס למבקש עבירה בניגוד לתקנה 85 (א)(4), קרי, נהיגת רכב ממנו נשמט מטען.

המבקש הסביר את העדר התייצבותו בכך כי טעה במועד הדיון הקבוע וסבר, בשל טעות, כי המועד הוא 27.09.17 וניתן לראות כי אכן המבקש התייצב לבית המשפט באותו מועד, שכן באותו יום הגיש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו יום קודם לכן.

עוד טוען המבקש כי המטען אשר נשמט מהרכב הוא לא ספה כפי שנרשם "בנסיבות המקרה המיוחדות" שבדוח אלא דלת קטנה מעץ בגודל של 20 ס"מ וכי לאחר שהוא הבחין שהמטען נשמט מהרכב הוא גילה, לדבריו, אזרחות טובה ועצר בכדי לאסוף את החפץ שנשמט מהרכב שאחרת, לטענתו, לא היו יודעים השוטרים לשייך את החפץ שנשמט מרכב אליו ואל רכבו.

בנסיבות אלה, מבקש הוא לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו.

ב"כ המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין וטענה כי הנאשם זומן לדיון כדין וכי טעות בתאריך הדיון אינה סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין וכן כי גם בדבריו ישנה למעשה הודאה בביצוע העבירה עצמה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה.

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר למבקש עצמו ומכאן שהעדר התייצבותו של המבקש לדיון היא מנסיבותיו שלו ואין לו אלא להלין על עצמו אם שכח את מועד הדיון, אף שאני מקבלת את דבריו כי מדובר בטעות ולא זילזול בהזמנה לבית המשפט.

אף אם בית המשפט היה נעתר לבקשה לביטול פסק הדין תוך חיוב המבקש בהוצאות וזאת לפנים משורת הדין, הרי שיש עוד לבדוק את טענות ההגנה של המבקש.

עיון בטענת ההגנה של המבקש מעלה כי גם אם תתקבל טענתו במלואה ובית המשפט יקבל את גרסתו כי דלת היא זו שנשמטה מהמטען אותו נשא ברכבו ולא ספה כפי שנרשם בנסיבות הדוח הרי שלמעשה המבקש מודה בביצוע העבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום שכן העבירה היא נהיגה ברכב ממנו נשמט מטען וחשיבות פחותה היא למהות המטען שנשמט אם כי בהינתן שספה היא זו שנשמטה הרי שמדובר בסיכון גדול עוד יותר לכלל משתמשי הדרך.

בנוסף, הקנס שנקבע בגזר הדין בסך 600 ₪ אף הוא אינו חורג ממתחם העונש הראוי לעבירה בה הורשע המבקש.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

המבקש ישלם את הקנס האמור בגזר הדין בסך 600 ₪ עד ליום 15.01.18.

המבקש מופנה למזכירות בית המשפט לצורך קבלת שובר תשלום בהתאם.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.

רונה פרסון, שופטת

הוקלד על ידי שני גולן